

Hasičský ples

Maruška drží v dlaních hrnek a dívá se do tmavé ulice. Po chvíli uvidí, jak po chodníku spěchá mladá dvojice. Dívka má dlouhé šaty, které si přidržuje rukou, aby si je nepřišlápla. V tu chvíli Maruška před sebou vidí sál plný lidí ve slavnostních šatech a v dálce zní lidová hudba. Jako by se otevřely dveře na hasičský bál.

Maruška stojí v předsíni a babička jí urovnává šaty. Jsou nové a maminka jí je nechala ušít pro tuhle příležitost. I babička má slavnostní šaty a dědeček má vyžehlenou košili a sako.

Když se blížili k sálu, muzika už byla slyšet z dálky. Okna svítla do zimního večera a Maruška měla v břiše zvláštní lechtání, trochu i z obav. U dveří šustily kabáty, známí se zdravili, někdo se smál nahlas, někdo volal na souseda. A pak ten sál: teplo, vůně dřeva, ženského parfému a taky trochu kouře. Dechovka hrála naplno. Parket byl plný lidí. Maruška se nemohla odtrhnout od pohledu na ženy. Sukně se při tanci zvedaly a zase padaly, šaty byly puntíkaté, hladké, s krajkou, každé jiné. Babička se u stolu usmívala a v očích jí hrála radost, jako by i ona byla o kousek mladší.

A pak se dědeček zvedl. Maruška si to pamatuje úplně přesně. Otočil se k ní, natáhl ruku a řekl: „Půjdeš si se mnou zatancovat?“ Maruška ztuhla. Vstala. Šaty jí sklouzly po kolenou a ona šla na parket, trochu nespěšná, ale zvědavá. Dědeček ji vedl opatrně. Krok za krokem. Otočka. Hudba jí vibrovala v hrudi a Maruška najednou cítila, že jí vede i nohy. Když se vrátili ke stolu, babička ji pohladila po vlasech. V tom doteku bylo: jsem na tebe pyšná.

Pak přišla tombola. Stůl s výhrami byl přeplněný a Maruška se nemohla vynadávat. Oči jí přeskakovaly z jedné věci na druhou. Tabulka čokolády – tehdy vzácnost, košík jablek, sklenice povidel. Několik láhví vína a slivovice, velká bábovka, bažant a zajíc. V sále to najednou ztichlo. Vyvolávala se výherní čísla. Maruška byla napjatá a tajně myslela na tu velkou bábovku.

Pak zahlásili další číslo. Babička se podívala na lístek a dědeček se rozesmál: „Máme!“ Vyhráli zajíce. Babička hned věděla, co s ním. Zítra bude na smetaně. Bábovku vyhrála sousedka z ulice. Někde vzala nůž, rovnou ji nakrájela a nabízela. A tak i když Maruška bábovku nevyhrála, přece si na ní pochutnala. Když se přehoupala půlnoc, Maruška už klímbala. Přesto se jí nechtělo odcházet. Babička ji vzala za ruku a vyšli do noci. Venku byl mráz a ticho, jen sníh křupal pod botami. Maruška slyšela, jak slábnou zvuky hudby. Tak třeba zase za rok!

Otázky ke vzpomínání

Chodívali jste na plesy?

Kde se u vás plesy konaly – v sokolovně, nebo v hostinci?

Šili jste si šaty na ples sami, nebo vám je šila švadlena?

Nosili jste na ples rukavičky?

Pomáhali jste pánům uvázat kravatu nebo motýlka?

Tančili jste rádi, nebo jste měli trému jít na parket?

Který tanec byl váš nejoblíbenější – polka, nebo valčík?

Která písnička musela na každém plese zaznít?

Kupovali jste si lístky do tomboly?

Pamatujete si, jestli jste někdy něco vyhráli?

Kdo měl u vás v rodině největší štěstí při výhrách?

Co se u vás na plesech obvykle podávalo k občerstvení?

